

Od slikarjev je razstavil prav dobro skupino »Prihoda Slovencev v Alpe« mladi Omerza. Barvno pa tudi skupinsko je slika dobro preišljena. Kvalitetno dobra je tudi slika M. Maleša, ki predstavlja »Rojstvo prve slovenske knjige«. Kompozicija, zlasti pa barva in obdelava posameznih predmetov sliko močno približajo občutju XVI. stoletja. Slaba je M. Preglja kompozicija »Landsknehti pobijajo kmete«. Snovno bi slika mogla predstavljati kateri koli poljubni prizor, skupinsko je skrajno nedognana, le barvno kaže precejšno zanimivost. R. Slapernik se s svojimi deli v glavnem drži na stari kvalitetni ravni, in vendar je opaziti večjo mero »idealiziranja« tako barve kot figur, kar ne vodi ravno k vidnejšemu uspehu. Od ostalih je še omeniti tehnično popolno delo Iv. Vavpotiča, T. Kralja močno delo »Gubec« in »Prvi slovenski književniki«, nekoliko dekorativnejšo podobo Sajeveca in barvno ugodno kompozicijo K. Jakoba. S. M.

Umetnostna razstava N. Lavrin, B. Remec in T. Gorjup.

Odlična angleška umetnica N. Lavrinova, žena znanega esejista J. Lavrina, je razstavila v paviljonu lepo zbirko grafike in akvarelov. Tipično za njeno grafiko je naslonitev na starejšo črno-belo umetnost, oplojeno z novimi umetnostnimi dognanji. Trdno zgradbo podobe bodisi v kompoziciji, bodisi v obdelavi predmeta, je z nekaterimi formalnimi prvini ekspressionistične umetnosti na tak način neposredno približala našemu umetnostnemu čustvovanju. Taka je podoba »Kamnika« ali »Lutkarja« ali katerega koli grafičnega lista in akvarela. Velik poudarek njene umetnosti leži v čustvenem in miselnem svetu. Upodobljeni predmeti so rahlo idealizirani, sredstva za dosego posplošenja so nekam arhaicistična in naposled se k temu pridruži še čustveno bogata vsebina. Od ostalega dela so zanimivi še prav posebej akvareli, ki kažejo celo nekake nadrealistične vplive.

B. Remec, ki prvokrat nastopa z večjim številom svojih del (olja, risbe), se nam odkrije kot izrazita umetnica, ki pa danes še ni našla odgovora na lastna umetnostna vprašanja. Njena izrazita poteza je silovito iskanje za novimi slikarskimi problemi, smisel za barvno niansiranje in naposled, kar se sklada z iskanjem novega umetnostnega rodu, ostro opazovanje realističnega detajla. Njen glavni instrument je barva, in zdi se, da si hoče najprej biti na jasnem z njenimi lastnostmi. V njeni rabi, ki je dovolj objektivnega značaja, je opaziti sledove dekorativnosti, kar pa ima svoj izvor v nezanimanju za prostorne in deloma tudi skupinske probleme. Od razstavljenih podob so kvalitetno prav dobre: Portret M., Tinček I., Štepanja vas in Pišenca.

T. Gorjup (olja, risbe) razstavlja v večjem obsegu prvokrat. Značilna za njegovo umetnost je trdna plastično pojmovana oblika, ki pa je dosledno izvedena le na portretih (olja in risbe), dočim je v krajinah opaziti več nesamostojnosti. Boljše so študije, kajti v večji kompoziciji je čutiti neko šibkost. Dočim je v portretu vidno samostojno gledanje na slikarski predmet in je trdna kontura prav ugodno povezana s koloritom, je v krajini jasno viden Pavlovičev vpliv. Zato je tudi krajinska podoba neenotna in se umetnostna kvaliteta občutno giblje med dobrim in slabim. Dobre slike so Jutro, Ljubljana, Moja mati. S. Mikuž.